

بگفتند

@anjomanalzahra

@anjoman_islami_alzahra

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهراء(س)

سال دهم • شماره ۹۹

۸ صفحه • بهمن ماه ۱۴۰۴

ماهنامه سیاسی

گردابی برای رهایی

وقایع اعتراضی و مطالبات مردمی در دی ماه سال ۱۴۰۴ که منجر به چالش‌های بسیار گشت.

«ص ۲»

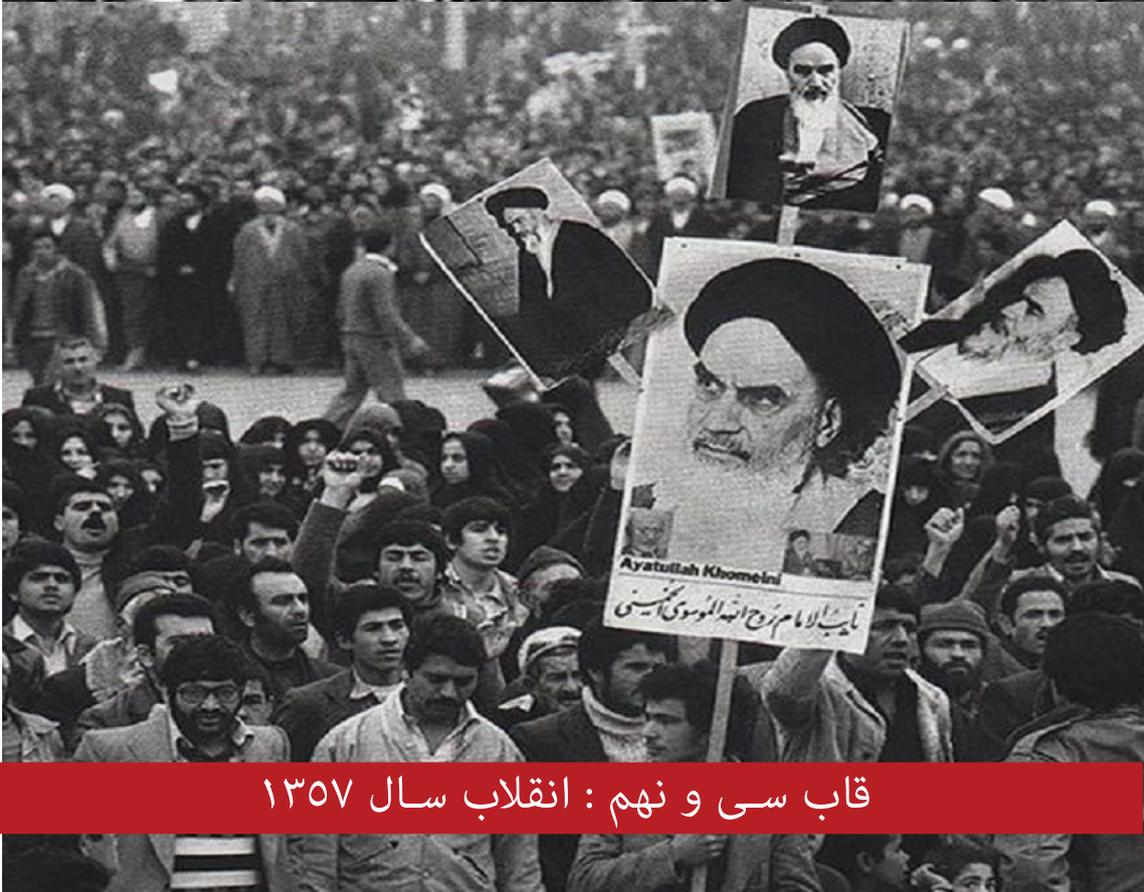
سخن سردبیر

بازار در گذار

بیش از یک ماه از حذف رسمی ارز ۲۸۵۰۰ تومانی می‌گذرد؛ تصمیمی که از مرحله گمانه‌زنی عبور کرد و وارد فاز اجرا شد. اکنون پرسش اصلی دیگر این نیست که آیا باید حذف می‌شد یا نه، بلکه این است که این سیاست در نخستین ایستگاه اجرایی خود چه تصویری از اقتصاد ارائه داده است. دولت اعلام کرده ۸۵.۵ میلیون نفر کالا برگ دریافت کرده‌اند و بیش از ۸۳ میلیون نفر از آن استفاده کرده‌اند؛ عددی که نشان می‌دهد از منظر پوشش حمایتی، طرح تقریباً فراگیر بوده است. اما مسئله اقتصاد تنها به گستره توزیع محدود نمی‌شود؛ پایداری و اثر واقعی آن در قدرت خرید اهمیت بیشتری دارد. داده‌های تورمی دی ماه، تورم ماهانه نزدیک به ۸ درصد و تورم خوراکی‌ها بالای ۱۳ درصد را ثبت کرده‌اند. تجربه سال ۱۴۰۱ نشان می‌دهد شوک‌های ناشی از حذف ارز می‌تواند ظرف دو تا سه ماه تخلیه شود؛ مشروط بر آنکه شوک ارزی تازه‌ای رخ ندهد و انتظارات تورمی مهار شود. این اگر، همان نقطه حساس ماجراست. تحلیل روند بازار نشان می‌دهد که حذف ارز ترجیحی، اثرات متفاوتی بر بخش‌های مختلف اقتصادی داشته است. برخی کالاهای اساسی که مصرف روزمره خانوار را شکل می‌دهند، بعد از افزایش اولیه، مسیر تثبیت قیمت را تجربه کرده‌اند. در مقابل، نهادهای دامی و برخی کالاهای وارداتی همچنان تحت فشار افزایش قیمت هستند و این نشان‌دهنده شکنندگی برخی بخش‌ها در مواجهه با تغییرات سیاست ارزی است. در واقع، حتی با اجرای کالا برگ و پوشش حمایتی گسترده، شرایط واقعی بازار هنوز به ثبات کامل نرسیده و نشان می‌دهد سیاست‌گذاری اقتصادی بدون مدیریت جامع انتظارات و تغییرات کلان، محدودیت‌های خود را دارد. واقعیت این است که سیاست ارزی جدید، بیش از آنکه آزمون حذف یارانه باشد، آزمون توان دولت در ایجاد ثبات کلان است. اگر نرخ ارز مهار نشود و چشم‌انداز روشنی برای فعالان اقتصادی ترسیم نگردد، هر اصلاحی حتی اگر از نظر تئوریک درست باشد، در میدان عمل با هزینه اجتماعی سنگین همراه خواهد شد. تا زمانی که مدیریت بازار و منابع کلان به شکل مؤثر اجرا نشود، تورم همچنان فشار خود را بر مردم و زندگی روزمره وارد می‌کند. تجربه یک ماه گذشته نشان می‌دهد که مدل‌ها و محاسبات ریاضی در اقتصاد همیشه قابل اتکا نیستند و رفتار واقعی بازار و خانوارها قابل پیش‌بینی دقیق نیست. بنابراین تصمیم‌گیران باید به تورم انتظاری توجه کنند و همیشه در نظر داشته باشند که اقتصاد عرصه تعامل انسان‌هاست، نه صرفاً مجموعه‌ای از اعداد و ماشین‌آلات؛ نادیده گرفتن این واقعیت، شانس موفقیت سیاست‌های اقتصادی را محدود می‌کند.

نازنین زهرا نسترنی

این شماره از بی تعارف با افتخار تقدیم می‌شود به: ملت شریف ایران که قاطعانه برای دفاع از آرمان‌هایشان ایستادگی کردند.

قاب سی و نهم : انقلاب سال ۱۳۵۷

گردابی برای رهایی

وقایع اعتراضی و مطالبات مردمی در دی ماه سال ۱۴۰۴ که منجر به چالش‌های بسیار گشت.

● مظهره شاکر - کارشناسی مشاوره

مشکلات داخلی و اعتراضات منوط به آن

تلاطم اقتصادی چند ماه اخیر منجر به اعتراضاتی شد که در آن آحاد جامعه معترض بوده و دنبال تدبیری از طرف مسئولان ذی‌ربط بودند. موج گسترده این اعتراضات و اعتصابات در ۷ دی‌ماه بین کاسبانی رقم خورد که از نابسامانی‌های قیمت‌ها و تورم ناشی از سازوکارهای نادرست مدیریتی مطالبه داشتند. این مطالبه‌ها به دنبال بهبود شرایط معیشتی و ثبات بازار بود، اما در عرض چند روز آشوب‌گران، این مطالبات مردمی را به حاشیه راندند و سریعاً اقداماتی مسلحانه و خشونت‌آمیز پیش‌روی کردند **دخالت آشکار عوامل خارجی و داخلی**

در مدت زمانی کوتاه، روند اعتراضات از مسیر مطالبات اقتصادی فاصله گرفت و با ورود عناصر خشونت‌طلب، فضا به سمت تنش و ناامنی سوق داده شد. پیامدهای امنیتی این تغییر مسیر بسیار جدی بود: بسیاری از کسبه مستقیماً متحمل خسارت‌های ناشی از تخریب و آتش‌سوزی شدند و برخی برای پیشگیری از آسیب احتمالی، ناچار به تعطیلی موقت واحدهای خود گردیدند. این وضعیت باعث کاهش محسوس فعالیت‌های اقتصادی، افزایش بیکاری کوتاه‌مدت و اضطراب در میان جامعه شد. حتی واحدهای صنفی‌ای که از تخریب در امان ماندند نیز از پیامدهای ناامنی بی‌نصیب نماندند. کاهش

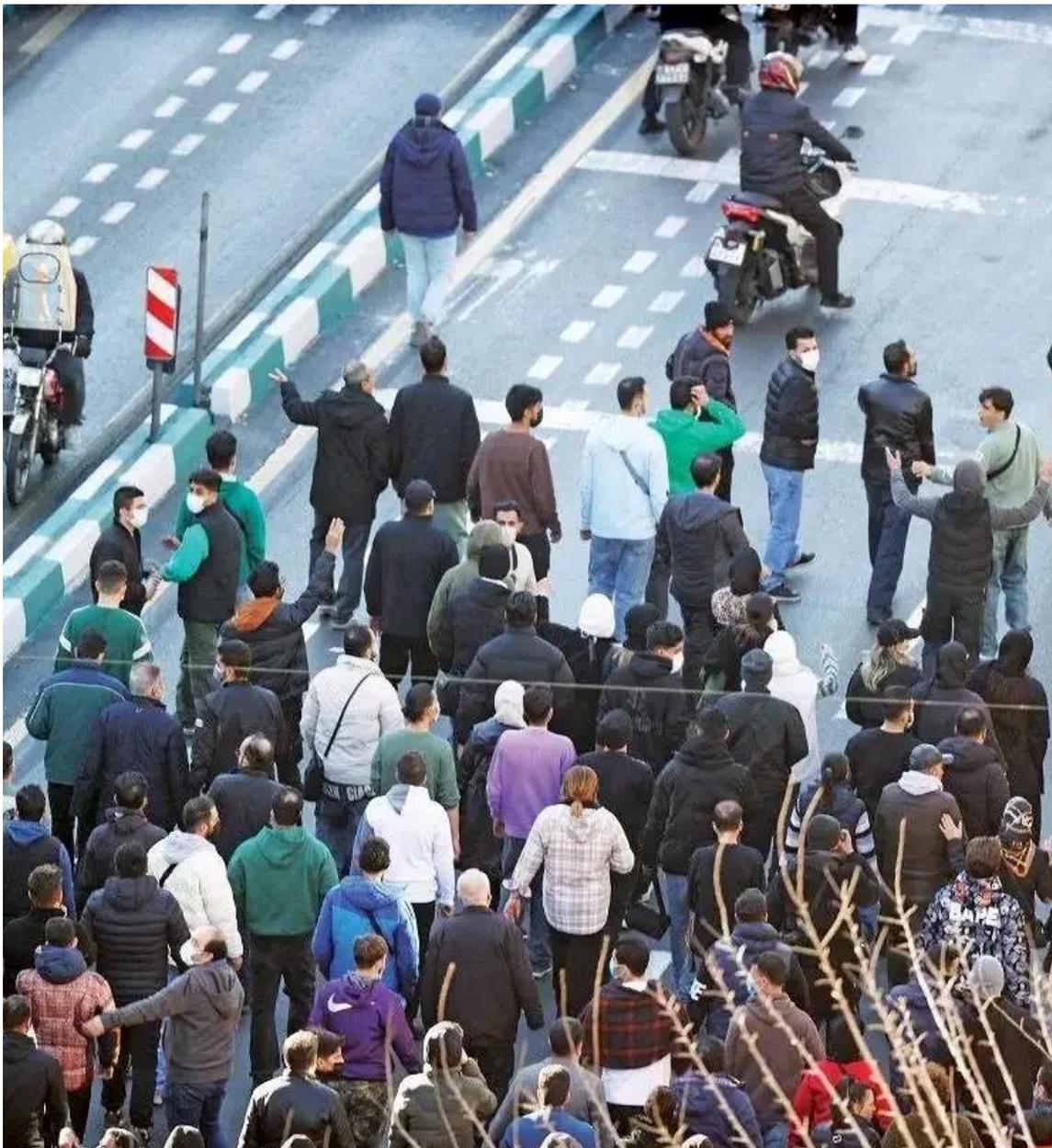
دلیل ترس از آسیب، از مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی بازماندند و جامعه نسبت به اعتراضات مشروع نیز دچار بی‌اعتمادی شد. این بحران، تضعیف انسجام اجتماعی و کاهش حس امنیت همگانی را به دنبال داشت. رسانه‌های غربی تنها با شنیده‌هایی که از موقعیت واقعی نداشتند، این خشونت‌ها را تشویق کرده و خانواده‌ها را داغدار کردند. اما پس از مدتی، بسیاری از ارقام و گزارش‌های منتشر شده غلط از آب درآمد و صحت بسیاری از ادعاها توسط افراد ذکر شده رد شد. این مسئله نشان داد که جنگ روانی و اطلاعاتی علیه ایران بدون پشتوانه واقعی، اثر پایدار ندارد و جامعه درک کرد که انتشار اطلاعات نادرست می‌تواند موجب افزایش ترس و اختلال در نظم اجتماعی شود **آگاهی برای یک تحول**

رفت‌وآمد شهروندان به دلیل نگرانی‌های امنیتی، رکود قابل توجهی در بازار ایجاد کرد و درآمد کسبه را تحت تأثیر قرار داد. این وضعیت پیامدهای اجتماعی متعددی داشت؛ از جمله افزایش نگرانی عمومی، کاهش اعتماد مردم به امنیت عمومی و تضعیف روحیه مشارکت اجتماعی. افزون بر این، بسیاری از فروشندگان برای صیانت از جان و سرمایه خود، ساعات فعالیت را محدود کرده و زودتر از روال معمول محل کسب را تعطیل کردند که خود منجر به کاهش دسترسی جامعه به خدمات ضروری و افزایش احساس ناامنی روانی شد. اقدامات خشونت‌آمیز و جنایت‌کارانه، نظیر حمله به مأموران انتظامی، آسیب رساندن به کودکان، و آتش زدن پرستاران و شهروندان، پیامدهای روانی عمیقی در جامعه برجای گذاشت. بسیاری از شهروندان به

سرزمینی است که با خون‌های بی‌گناه برای حفظ حریم و اصالت خود حفظ شده و نشانگر مقاومت تاریخی ملت است. اکنون با اتحاد و همدلی است که می‌توان مسیر درست را حفظ کرد و اجازه نداد دشمنان با پروژه‌های ضدانسانی و تحریک‌کننده، وحدت و همدلی مردم را بشکنند. انتقاد و مطالبه همواره حق ملت‌ها بوده است، اما این حق باید به شیوه‌ای درست، منطقی و به‌جا اعمال شود و نه از طریق تصمیماتی که باعث خشونت، ناامنی و بی‌ثباتی اقتصادی و اجتماعی می‌شوند.

دگرسازی راهبردی از قدرت‌های منطقه‌ای، مناسبات غرب آسیا را تغییر داده‌اند. بسیاری از کشورهای منطقه ممکن است یک ایران قوی و قدرتمند را در همسایگی خود نخواهند؛ اما تجزیه ایران نیز برایشان مطلوب نیست، زیرا می‌دانند پس از پروژه ایران، بی‌ثباتی به کشور آن‌ها نیز سرایت خواهد کرد و امنیت منطقه‌ای به خطر می‌افتد. این تحولات، اهمیت هوشیاری و انسجام داخلی را بیش از پیش برجسته می‌کند
آرمانی به نام وطن
ایران تنها یک اسم مقدس برای مردمش نیست؛ بلکه

آشوب‌گرانی که سودای انقلاب نو و جامعه لیبرال و دموکراسی را در سر می‌پروراندند، درک نکردند که تحول واقعی نیازمند ساختاری مستحکم، برنامه‌ریزی و مشارکت مردم است و سلاح‌های فیزیکی و روانی نمی‌توانند جامعه‌ای را به آینده‌ای که برای آن برنامه‌ای مشخص نشده، هدایت کنند. فضای مجازی به ابزاری برای انتشار شایعات و اطلاعات نادرست تبدیل شد و موجب تشدید تنش‌های اجتماعی و کاهش اعتماد میان مردم و نهادهای رسمی گردید. دشمنان با بازتعریف مسئله امنیت رژیم صهیونیستی و

شکست اسب تروا

حماسه ششم بهمن آمل در برابر فتنه کمونیست‌ها

● سما صادقی منش - کارشناسی زیست گیاهی

شتافتند عصر روز چهارشنبه هفتم بهمن‌ماه ۱۳۶۰ نیروهای مهاجم مجبور به عقب‌نشینی شدند و پاکسازی شهر آغاز گشت با فرار مهاجمان ۲۸ نفر از آنان در جنگل باقی ماندند که در روزها و ماه‌های بعد درگیری‌هایی بین آن‌ها و نیروهای انقلابی رخ داد. مهم‌ترین این درگیری‌ها روز دوازدهم اسفند ماه بود که مهاجمان برای بردن اسلحه‌های مخفی شده به جنگل آمدند این واقعه به شهادت ۴۰ نفر در شهر و ۲۰ نفر در درگیری‌های متفرقه و زخمی شدن نزدیک به ۲۰۰ نفر از مردم عادی نیروهای بسیج و نظامی انجامید از نیروهای اتحادیه نیز ۶۰ نفر کشته و زخمی شدند و گروهی اسیر گردیدند. اعضای دستگیر شده در دادگاه انقلاب محاکمه شدند، برخی به جرم محاربه اعدام و عده‌ای به زندان محکوم گردیدند و سایر اعضا در طول سال و سال‌های آتی شناسایی و دستگیر شدند. اهمیت قضیه ششم بهمن آنقدر بود که امام خمینی رضوان‌الله‌تعالی‌علیه آن را در وصیتنامه تاریخی خود گنجانند تا برای همیشه به یادگار بماند و فراموش نشود چرا که حوادث تاریخی هم درس هستند و هم عبرت قضایایی که بر یک ملت می‌گذرد در برهه‌های مختلف غالباً تکرار می‌شود با گذشت چندین سال از آن زمان راه جمهوری اسلامی تغییر نکرده و دشمنان آن نیز همان دشمنان سابق هستند

آگاه شده بودند در تهاجم نهایی مهاجمان اهدافی همچون حمله به مقر سپاه بسیج و دادگاه انقلاب بستن جاده هراز در مدخل شهر و تصرف محله اسپه کلا را دنبال می‌کردند تا مردم را به قیام دعوت کنند. اما با فرماندهی قرارگاه ابوالفضل علیه‌السلام در چالوس و امدادسانی نیروهای سپاه و بسیج شهرهای بابل و محمودآباد لاریجان و بابل با مقاومتی جانانه روبرو شدند این درگیری حدود دو روز به طول انجامید و سرانجام با مقاومت نظامیان و مردمی که همکاری طاق‌فرسای آنان نقش تعیین‌کننده‌ای داشت به شکست کامل عملیات اتحادیه کمونیست‌ها انجامید. مردم آمل و مناطق اطراف به محض اطلاع از حمله به یاری نیروهای انقلابی شتافتند و در سنگرسازی تدارکات امدادسانی شناسایی دشمن و همکاری‌های اطلاعاتی مشارکت گسترده‌ای داشتند. حتی آنان که سلاح نداشتند با داس تیرکمان سنگ تفنگ ساچمه‌ای و شکاری به مقابله با مهاجمان پرداختند اقشار مختلف مردم از کوچک و بزرگ زن و مرد پیر و جوان و حتی کودکان زیر ۱۰ سال که با کف دست شن آورده و گونی‌ها را برای سنگرسازی پر می‌کردند. در این بحبوحه نبرد حضوری فعال داشتند و مردم روستاها و شهرهای دور و نزدیک نیز به کمک مردم مقاوم شهر هزار سنگر آمل

ششم بهمن‌ماه ۱۳۶۰ در تاریخ انقلاب اسلامی ایران به عنوان روزی ثبت شده است که گروهی از معارضان و افراد ضدانقلاب با هدف فتنه‌انگیزی علیه انقلاب نوپای اسلامی دست به شورش مسلحانه در شهر آمل زدند. اما مردم این شهر با بصیرت و شجاعتی ستودنی در کمترین زمان ممکن به مقابله با آنها برخاستند، و توطئه دشمنان را خنثی کردند. ساعت ۲۳ و ۴۵ دقیقه دوشنبه شب پنجم بهمن ماه ۱۳۶۰ اعضای اتحادیه کمونیست‌های ایران با نام سربداران جنگل و در قالب عملیات اسب تروا متشکل از ۱۱۰ نفر که سه زن در تیم پزشکی گروه حضور داشتند با پوشش لباس‌های نظامی و شلیک گلوله آربی جی هفت به شهر آمل در استان مازندران حمله کردند و قصد تسخیر آن را داشتند. این گروه از اواخر شهریور ۱۳۶۰ حدود ۱۸۰ نفر از اعضای خود را از سراسر کشور به جنگل فراخوانده و در پایگاهی مخفی در حوالی منگل دره در ۲۰ کیلومتری آمل مستقر کرده بودند. حمله غافلگیرانه برای ۱۸ آبان ۱۳۶۰ برنامه‌ریزی شده بود، اما درگیری‌های متعدد با نیروهای نظامی در مقاطع مختلف زمانی این عملیات را به تعویق انداخت و باعث جداسدن حدود ۸۰ نفر از اعضای گروه شد. که وعده پیروزی را شکست‌خورده می‌دیدند از سوی دیگر نیروهای انقلابی از وجود افرادی در جنگل

بنابراین آنچه در آمل اتفاق افتاد می‌تواند برای امروز و آینده تا هر وقت که ملت ایران به حول و قوه الهی دلبسته این اصول و این انقلاب باشند عبرت و درس باشد. امام راحل در یکی از بیانات خود فرمودند: جمهوری اسلامی پس از پیروزی به تمام افراد و گروه‌ها فرصت داد تا آزادانه هر عملی را می‌خواهند انجام دهند. هر روزنامه‌ای که خواستند منتشر کنند اما دیدید که این‌ها چگونه عمل کردند با اسلحه به جان مردم افتادند و رسماً علیه اسلام قیام کردند، امروز تبلیغ می‌کنند که تنها شش یا ده درصد مردم طرفدار جمهوری اسلامی هستند. تمام آمل و

آرزویشان شمال بود. معتقد بودند که شمال صد در صد با جمهوری اسلامی مخالف است و در جای دیگر فرمودند: اگر این عده‌ای که در جنگل بودند اسلام را فهمیده بودند حمله به آمل نمی‌کردند. اما نمی‌دانستند که اگر یک صدایی بلند کنند مردم با آنها نیستند چگونه ممکن است یک مردم مسلمانی که دل بسته اسلام و قرآن هستند و شهادت را برای خود افتخار می‌دانند چند تا آدم بی‌ایمان و بی‌اطلاع از قرآن بیایند و یک شهر مؤمن را بخواهند به هم بزنند. حماسه ششم بهمن سال ۱۳۶۰ آمل مختص به یک شهر نیست بلکه متعلق به تاریخ شمال کشور گردید.

۱۲ بهمن ۱۳۵۷

روزی که تاریخ ورق خورد

● مهتاب استاجی - کارشناسی تاریخ و تمدن اسلامی

مهم‌ترین بخش سخنرانی جایی بود که امام فرمودند: «من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می‌کنم.» این جمله یعنی دوره پهلوی دیگر تمام شده است. یعنی از آن به بعد، این مردم هستند که تصمیم می‌گیرند. امام از ارتش هم قدردانی کردند و از آنان خواستند به مردم بپیوندند و به فکر استقلال کشور باشند. بازگشت امام، همه معادلات را به هم ریخت. قدرت از نخست‌وزیری به مدرسه رفاه، جایی که امام مستقر شده بودند، منتقل شد. رسانه‌ها از دست حکومت خارج شدند و کنترل کشور عملاً به دست مردم افتاد. نظامیان یکی پس از دیگری با امام بیعت کردند. دولت موقت شکل گرفت. عوامل رژیم پهلوی یکی‌یکی از صحنه کنار رفتند. ده روز بعد، در بیست‌ودوم بهمن، انقلاب اسلامی پیروز شد. این بازگشت، دشمنان ایران را به وحشت انداخت. چون دیگر نمی‌توانستند هر طور که می‌خواهند از منابع کشور استفاده کنند. تا توانستند توطئه کردند تا جلوی این انقلاب را بگیرند، اما هر بار شکست خوردند. انقلابی که امام با مردم عهد بست، نه فقط در ایران که در سراسر جهان اسلام الهام‌بخش شد و نامش در تاریخ ماندگار گردید.

مهرآباد نشست. وقتی در هواپیما باز شد، یک سکوت عجیب همه جا را فرا گرفت. بعد، امام ظاهر شدند؛ با همان عبا ساده، عمامه سیاه و نگاه آرام اما مصمم. اولین کاری که کردند، این بود که خم شدند و خاک وطن را بوسیدند. بسیاری از کسانی که در فرودگاه حضور داشتند، از علما و شخصیت‌های سیاسی گرفته تا مردم عادی، اشک شوق ریختند. **بهشت زهرا؛ جایی که سرنوشت ایران رقم خورد** امام بدون ائتلاف وقت، مستقیماً راهی بهشت زهرا شدند؛ جایی که جوان‌هایی که برای انقلاب جان داده بودند، آرمیده بودند. جمعیتی حدود سه تا پنج میلیون نفر در خیابان‌ها منتظر بودند. خیلی‌ها از شهرستان‌ها آمده بودند، پیاده یا سواره، فقط برای اینکه امام را ببینند. سخنرانی امام در بهشت زهرا یکی از تاریخی‌ترین نطق‌های انقلاب بود. اول از مردم تشکر کردند که ایستاده‌اند و جانفشانی کرده‌اند. بعد، تسلیت گفتند برای همه مصیبت‌هایی که رژیم پهلوی با کشتار و شکنجه بر ملت تحمیل کرده بود. امام آن رژیم را «غیرقانونی، تحمیلی و دست‌نشانده» نامیدند و جمله معروفشان را بر زبان آوردند: «من توی دهن این دولت می‌زنم.» اما

روزهایی در تاریخ یک ملت وجود دارد که هیچ‌گاه فراموش نمی‌شوند. روزهایی که مردم با تمام وجود احساس می‌کنند چیزی در سرنوشتشان تغییر کرده است. دوازدهم بهمن ۱۳۵۷ یکی از همان روزهاست؛ روزی که امام خمینی پس از چهارده سال دوری، پا به خاک ایران گذاشت. نه فقط یک نفر از سفر برگشته بود، بلکه یک ملت داشت به خویشتن خویش بازمی‌گشت. پرواز امیددوازدهم بهمن ۱۳۵۷، هواپیمای حامل امام خمینی از فرودگاه شارل دوگل پاریس به سمت تهران پرواز کرد. در طول مسیر، امام بیشتر وقت خود را به عبادت و قرائت قرآن گذراند. یکی از همراهان تعریف می‌کند: «آقا کاملاً آرام بودند؛ انگار نه انگار که به استقبال یک انقلاب بزرگ می‌روند. گویی قرار بود به دیدار دوستی بروند.» هواپیما از آسمان یوگسلاوی، بلغارستان و ترکیه گذشت و سرانجام وارد حریم هوایی ایران شد. خیلی‌ها نگران بودند که مبادا رژیم مانع فرود هواپیما شود، اما برج مراقبت فرودگاه مهرآباد که دیگر دست کارکنان انقلابی و مردم بود، پیام خوشامدگویی فرستاد. فردای آن روز، سیزدهم بهمن ۱۳۵۷، هواپیما روی باند فرودگاه

اقتدار ولایت در برابر بقایای استبداد

تبیین تقابل اراده پولادین ملت با میراث‌خواران مفلوک پهلوی در آینه زمان

اولین تجربه نویسندگی

● نیلوفر میرزایی - کارشناسی فلسفه و کلام اسلامی

حقیرانه ۱۴۰۴ در «اصالت» است. در ۲۱ بهمن، خون بر شمشیر پیروز شد چون ریشه در ایمان داشت؛ اما فتنه اخیر، جنبشی مصنوعی و «اجاره‌ای» بود که توسط رسانه‌های لندن و سعودی پمپاژ می‌شد. حرف‌های بی‌پایه و ادبیات سخیف جریان پهلوی، بیش از آنکه تهدیدی برای نظام باشد، نمایش عمق بلاهت و دوری آن‌ها از واقعیات جامعه ایران است. آن‌ها که در رویاهای مالیخولیایی خود به دنبال بازگشت به تخت سلطنت هستند، باید بدانند که ایران مقتدر، جایگاهی برای دیکتاتورهای شکست‌خورده و مزدوران بی‌جیره و مواجب نخواهد داشت. در نهایت، بازخوانی حماسه ۲۱ بهمن به ما می‌آموزد که بصیرت، تنها راه عبور از غبارهای فتنه است. شکست حقیرانه جریانات معاند در حوادث اخیر بار دیگر ثابت کرد که پیوند میان امت و ولایت، سدی استوار است که با وزش بادهای مسموم بیگانه تکان نخواهد خورد. تاریخ به وضوح نشان داده است که سرنوشت خائنان به وطن و کسانی که چشم به دستان دشمن دوخته‌اند، چیزی جز زباله‌دان تاریخ نخواهد بود. ایران اسلامی، همچنان پرعزت و پرعزت است. قله‌های پیشرفت حرکت خواهد کرد و روسیاهی برای کسانی خواهد ماند که هویت ملی خود را به ثمن بخش به شیاطین فروختند.

با گذشت بیش از چهار دهه، تماشای بقایای همان جریان مفلوک که در حوادث ۱۸ و ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴ سعی در موج‌سواری بر گلایه‌های مردمی داشتند، هم‌خنده‌آور است و هم مایه عبرت. کسانی که پدرانشان ایران را به حراج گذاشته و با چمدان‌های پر از جواهرات غصبی از کشور گریختند، امروز با وقاحتی مثال‌زدنی، مدعی دلسوزی برای ملتی شده‌اند که سال‌ها زیر چکمه‌های استبداد آن‌ها نفس‌بریده بود. اغتشاشات دی ماه ۱۴۰۴ نشان داد که چگونه جریان معاند، با تکیه بر «دروغ‌های سیستماتیک» و «وعده‌های پوچ»، سعی دارد جوانان را به سمت سرابی سوق دهد که انتهای آن چیزی جز ویرانی ایران نیست. فریب‌خوردگان این ماجرا، نادانسته در زمین کسانی بازی کردند که جز وابستگی مطلق و بازگشت به عصر سیاه پهلوی، برنامه‌ای برای ایران ندارند. میراث‌خواران پهلوی که حتی در میان خودشان بر سر تقسیم غنایم خیالی دچار اختلاف‌اند، با صرف دلارهای استکباری، تنها توانستند برای چند روزی فضای رسانه‌ای را مسموم کنند؛ غافل از اینکه ملت بزرگ ایران، هرگز عزت حاصل از خون شهدا را با ذلت بازگشت به دوران نوکری اجانب معاوضه نخواهد کرد. تفاوت ماهوی میان مجاهدت‌های ۵۷ و تحرکات

تاریخ معاصر ایران، آوردگاه تقابل حق و باطل است؛ مسیری که در آن ایمان یک ملت، بر تفرعن رژیم که ریشه در خاک بیگانگان داشت، پیروز شد. ۲۱ بهمن ۱۳۵۷ تجلی شجاعتی است که در آن، آخرین پرده‌های نمایش مضحک قدرت پهلوی در هم دریده شد. در آن روزهای سرنوشت‌ساز، حکومت نظامی که آخرین نفس‌های لرزان یک رژیم در حال سقوط بود، با تشر الاهی امام خمینی (ره) فرو پاشید تا ثابت شود که کاخ‌های برافراشته بر ظلم، لرزان‌تر از آن هستند که در برابر طوفان اراده خلق دوام بیاورند. در ۲۱ بهمن ۵۷، رژیم در اوج استیصال، با تمدید ساعات حکومت نظامی، قصد داشت در پناه شب، جوی خون به راه اندازد و با اجرای طرح مزورانه «آژاکس ۲»، سایه شوم استبداد را تمدید کند. اما بصیرت ملکوتی امام (ره) این نقاب فریب را در هم شکست. ایشان با پیامی قاطع، ابهت پوشالی فرمانداری نظامی را به سخره گرفتند و مردم را به خیابان‌ها فراخواندند. این حضور حماسی، نه تنها یک تاکتیک نظامی، بلکه ابطال فلسفه وجودی رژیم بود که حتی برای بقای خود، محتاج دستورات دیکته‌شده از واشنگتن بود. پیوستن همافران و سقوط کلانتری‌ها، در حقیقت فروپاشی سلسله‌ای بود که هویت خود را در حقارت برابر بیگانه و قلدری برابر ملت می‌جست. اما امروز،

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س)

انجمن اسلامی دانشگاه الزهرا (س) در صفحات مجازی:

مدیر مسئول: نرگس خطیب دماوندی

@anjoman_eslami_alzahra

سردبیر: نازنین زهرا نسترنی

@anjomanalzahra

هیئت تحریریه: مطهره شاکر، سما صادقی منش، مهتاب استاجی، نیلوفر میرزایی

شماره تماس: ۰۹۰۱۳۲۰۶۲۸۴ / ۰۲۱۸۸۰۴۸۰۲۶

صفحه آرا: سما صادقی منش